

54B

preenedor -a adj. En

prendre, que cal prendre; ~~ocupar~~

Spanta punita no és preenedor

tota punita.

Arxiu de
l'Institut
d'Estudis
Catalans

prenoció f. Nòció o coneixement
anticipat d'una cosa

prenotar v. tr. Notar per en-
davant

prenom m. Nom que, entre els
romans, precedia el de família

prènsil adj. Adaptat per agafar
encerclant. La trompa prènsil
del elefant. La cua prènsil de
certs simis